

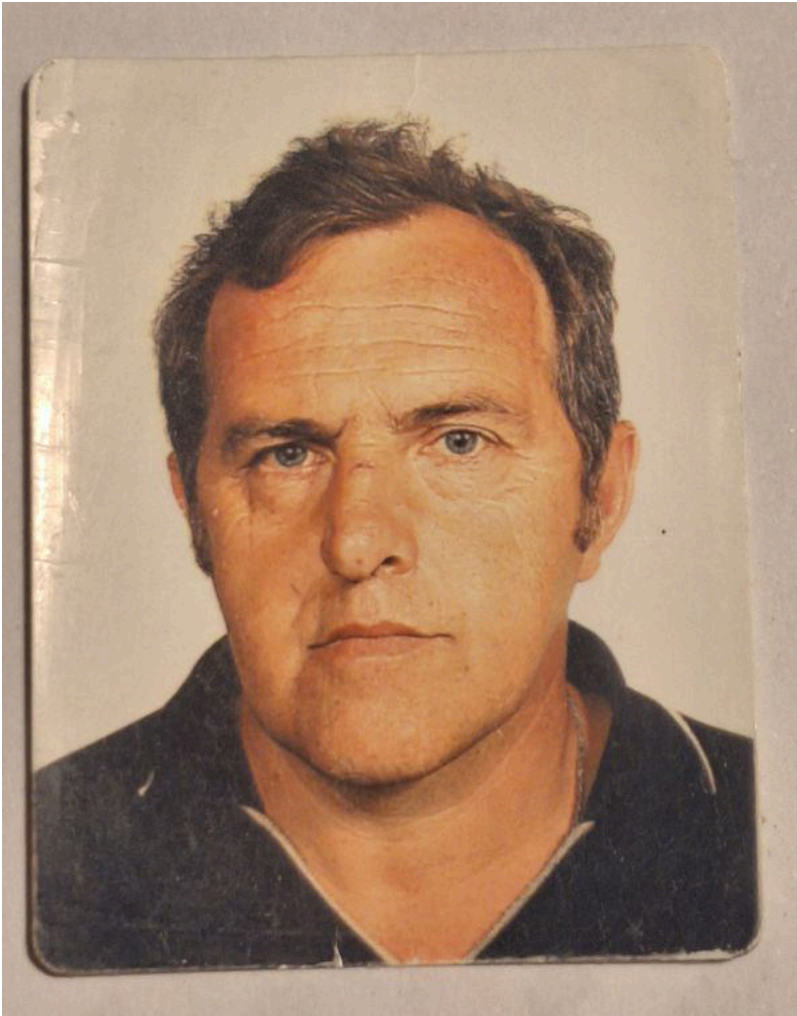
(<https://zene-domovinski-rat.hr/>)

Udruga „Žene u Domovinskom ratu“ Bjelovarsko-bilogorske županije (<https://zene-domovinski-rat.hr/>) > Intervjui (<https://zene-domovinski-rat.hr/intervjui/>)

> INTERVJU: Vozači saniteta pod avionskim raketiranjem - STEVO BAŽULJ

INTERVJU: VOZAČI SANITETA POD AVIONSKIM RAKETIRANJEM - STEVO BAŽULJ

(<https://zene-domovinski-rat.hr/images/uploads/stevo-bazulj-11.jpg>)

Treći studeni za mene i moju doktoricu Ančicu Perše - Deškin iz Doma zdravlja Grubišno Polje je dan kada trebamo slaviti svoje drugo rođenje! Bogu hvala, preživjeli smo neprijateljsko raketiranje Velikog Grđevca, započinje svoju ratnu priču Stevo Bažulj, vozač ratnog saniteta.

Dan koji se pamti cijeli život, kojega se živo sjećate i Vi i doktorica Perše - Deškin, živi u Vašim venama i sjećanju dugih tri desetljeća poslije Domovinskog rata. Sjećate se svih detalja, kao da je bilo jučer. Prisjetimo se tog dramatičnog događaja u Velikom Grđevcu!

Dana 3. studenoga 1991. godine, na početku akcije „Otkos 10“, dojavljeno je da su moje sumještane, velikogrđevčane Šandora Nađa, Ivana Jandrića i Ernesta Nemeta, ubili srbočetnici, nakon što su ih kao nenaoružane civile, obične poljoprivrednike, presreli na njivi i odveli u zatočeništvo u bivšu školu u Malom Grđevcu. Nakon što je obitelj pogubljenog Šandora Nađa dobila tu strašnu informaciju, pali su u teško psihičko stanje i zatražili medicinsku pomoć. Po povratku od obitelji Nađ, dr. Perše - Deškin i ja naišli smo na grupu ljudi koji su nas zaustavili i upozorili na raketiranje što ga je izvršio borbeni avion JNA u centru Velikog Grđevca, i to raskrižja velikogrđevačkih ulica: Bjelovarske, Franciskovićeve i današnje ulice Kralja Tomislava, nanijevši pri tome i velike štete na Restoranu i prenoćištu.

Nakon što je medicinski obrađen ranjeni Vinko Paulić i pripremljen za transport prema OB Bjelovar, nebo je iznad nas u sekundi „zaparao“ strašan zvuk neprijateljskog aviona, koji se nakon okreta, negdje iznad Velike Pisanice, vratio i ponovo ispustio smrtonosni teret. Šokirani ljudi i doktorica Perše - Deškin nisu imali vremena potražiti sigurno sklonište, već su se sklonili uz obližnju kuću, a ja sam ostao stajati kod izlaznih vrata saniteta s ranjenim Vinkom Paulićem. Vinko je u prvom

Naše web stranice koriste kolačiće kako bi Vama omogućili najbolje korisničko iskustvo. Prihvaćam sve kolačiće. [Postavke kolačića \(https://zene-domovinski-](https://zene-domovinski-rat.hr/uvjeti/poslovanje/kolacici-cookies)

[rat.hr/uvjeti/poslovanje/kolacici-cookies\)](https://zene-domovinski-rat.hr/uvjeti/poslovanje/kolacici-cookies)

kontaktu nakon našeg dolaska bio bez znakova života, ali je nakon pružene mu prve pomoći ipak oporavljen te se nakon nekoliko dana vratio kući iz bolnice. Na pločniku je nepomično i beživotno ostala ležati naša sumještanka Marija Paraga. U raketiranju su, u svojem stanu, teško ranjeni Marija i Stjepan Drvenkar, koji su, nažalost, podlegli teškim ozljedama avionskog raketiranja.

Puni straha i zebnje, a istodobno i nade u dobar ishod akcije naše vojske i policije, iščekivali smo vijesti s bojišnice koja je bila u našoj neposrednoj blizini. Na sreću, u direktnim borbenim okršajima nismo imali smrtno stradalih, a medicinska pomoć pružena je jednom našem branitelju u ambulanti u Velikom Grđevcu, ranjenom u stopalo.

Nakon borbenog djelovanja na području tadašnje Općine Grubišno Polje, civilna vlast, organizirana u Krizni štab, bila je suočena i s potrebom organiziranja svakodnevnih životnih, a osobito gospodarskih aktivnosti. U naseljenim područjima, te na obližnjim livadama i pašnjacima, kojima je prošla vojska i policija, ostala je lutati raspuštena stoka. Kao posljedicu prikupljanja odbjegle stoke u području Velike Barne, od ranije postavljene neprijateljske nagazne mine život je izgubio pripadnik odreda Narodne zaštite iz Pavlovca, Petar Ranogajec, kojega sam teško ranjenog pod pratnjom dr. Lukića prevezao u Dom zdravlja Grubišno Polje. Unatoč našoj brzjoj intervenciji i pruženoj pomoći, zbog teškog ranjavanja nesretni Ranogajec izgubio je život, što nas je posebno teško pogodilo, kao i kod svakog ranjenika, bez obzira je li u pitanju branitelj ili civil.

Brojni dragovoljci odlučili su ostati na ratnom području i braniti svoje kuće i domove od dobro naoružanog neprijatelja. Neprijatelja, koji su do jučer bili vaši „dobri komšije“!

Samo jedan mali broj ljudi je eventualno imao neku alternativu za odlazak iz svog doma. Velika većina nije imala kud, ali da je i imala, sigurno bi se odlučili na obranu svoga gospodarstva, svega onoga što su naši preci teškom mukom i radom desetljećima stvarali i stekli. Razlog za eventualni odlazak bila je snažna dobro naoružana neprijateljska vojska koja je mrzila sve što je hrvatsko, i narod i našu zemlju. Bogu hvala, naša želja i odlučnost za obranom svojeg doma, zajedništvo i ljubav prema domovini, bila je jača od srbočetničke vojne sile. Naši tzv. susjedi s podnožja Bilogore nisu imali, prije svega, hrabrosti ući u otvoreni ofenzivni vojni sukob, već su sporadičnim minobacačkim napadima pokušavali nas, rekao bih, zastrašiti i isprovocirati naš odlazak, a što se pokazalo kao potpuno promašeni plan.

Sjećate li se događaja koji Vas je najviše dirnuo tijekom Domovinskog rata? Kako ste zbrinjavali ranjenike tijekom vojno-redarstvene akcije Otkos 10?

Teško je izdvojiti neki najdojmljiviji događaj, jer ih je bilo više, ali mislim da je u uvodu spomenuto zračno raketiranje centra Velikog Grđevca za mene bilo izuzetno šokantno, opasno i nešto što se nikad ne zaboravlja. U sjećanje mi se urezao i datum 13. kolovoza 1991. godine kada sam redovno vozio pacijente na dijalizu u Viroviticu. Po dolasku u Dapčevačke Brđane, nazvala me je primalja iz Doma zdravlja Grubišno Polje i prenijela mi poruku od ravnatelja, dr. Zlatka Bukovca, da se odmah vratim, jer ima spoznaju da će moj sanitet biti zarobljen između Grubišnoga Polja i Virovitice. Ja sam se na to oglušio jer sam redovno na hemodijalizu u Virovitičku bolnicu vozio pacijentice iz Dapčevice i Lončarice. U jednom zavoju u Dapčevici, naišao sam na prometnu oznaku „radovi na putu“, pokraj koje je stajala jedna muška osoba, koja me nije zaustavljala. Tijekom puta prema bolnici u nekoliko sela do Virovitice naišao sam na nepoznate grupe ljudi. Po dolasku u virovitičku bolnicu, jedan gardist me je u čudu pitao, otkud sam došao!? Kada sam mu rekao, savjetovao me da se ne vraćam tim putem, jer su neprijateljski vojnici zauzeli prometnicu po kojoj sam prošao. Odgovorio sam mu da nisam niti mislio. Vratio sam se u Veliki Grđevac preko Pitomače i Šandrovcu. Od tog dana, pa do međunarodnog priznanja Republike Hrvatske kao samostalne i suverene države, 15. siječnja 1992. godine, pacijenti u virovitičku bolnicu više nisu transportirani preko Lončarice. Tog dana, kada sam samo zahvaljujući čudu izbjegao uhićenje i zarobljavanje odvedeni su u logor u Peratovicu, Ivan Vereš i Vladimir Radošević, koji su na sreću preživjeli i bili kasnije razmijenjeni.

Tijekom VRO - Otkos 10 lakše ranjene smo zbrinjavali u ambulantomu u Grubišnom Polju i u Velikom Grđevcu, a teže smo odvozili u OB Bjelovar.

U VRO - Otkos 10 bilo je 6 poginulih branitelja i više desetaka ranjenih.

Gospodine Bažulj, danas imate petero unučadi. Po vašem mišljenju, uče li djeca dovoljno o Domovinskom ratu u školama? Ispituju li Vas djeca o nekim detaljima iz rata? Što ih najviše zanima, jeste li im govorili o Vašoj hrabrosti i odvažnosti?

Od moje unučadi, školaraca, imam informaciju da nastavni program obuhvaća i Domovinski rat, ali se nisam nikad posebno interesirao koliko to oni uče o Domovinskom ratu. Pretpostavljam da je tim programom obuhvaćeno sve ono što je važno djeci da nauče o obrambenom i nametnutom nam ratu. No, kao i kod svih ostalih nastavnih tema, uglavnom se radi o subjektivnom zanimanju djece za određena nastavna područja. Sasvim sigurno da će djeca čiji su roditelji ili djedovi i bake bili neposredni sudionici, ili su rat osjetili u punoj njegovoj strahoti, znati puno više o Domovinskom ratu, nego ona druga djeca koja žive na području gdje rata nije niti bilo!

Koga biste još svakako spomenuli od ljudi koji su bili u ratnom sanitetu u Domu zdravlja Grubišno Polje i u Ambulanti Veliki Grđevac?

U ratnom sanitetu u zdravstvenoj ambulanti u Velikom Grđevcu, pored mene, u stalnom timu bili su još liječnica dr. Marija Kalivoda - Horvat, vozač Ivica Horvat, medicinske sestre Ana Gazdić, Dubravka Lazić, Snježana Pintera i Teodora Ananijeva, te povremeno dr. Zlatko Bukovac - ravnatelj Doma zdravlja Grubišno Polje, kao i stomatolog, dr. Zdravko Kovačina i stomatološki tehničar, Josip Kovač.

Hvala Bogu, za razliku od brojnih sudionika iz Domovinskog rata, Vi ste još vrlo aktivni, ne priznate nikakve bolesti, aktivni ste u društveno-političkom životu, pomažete supruzi i obitelji na plantaži povrća i na obiteljskom OPG-u... Jeste li danas sretan čovjek? I biste li se, kada bi nakon 33. godine ponovno trebalo, uključili dragovoljno u obranu Domovine?

Sretan sam samom činjenicom da se još dobro nosim s godinama, bolesti me, na sreću i hvala Bogu, zaobilaze, pa se mogu još vrlo aktivno s obitelji baviti uzgojem povrtlarskih kultura. Ponosan sam i sretan sa svojih petero unučadi, koji mi svakim novim danom daju novu snagu, a i razlog su za zaborav svih trauma i životnih teškoća. Budući da sam radni vijek proveo vozeći sanitet, pa tako i u ratnim danima, iako nije bilo lako, prihvaćao sam to kao moj posao, pa sa zadovoljstvom mogu reći da sam u jednom segmentu obrane Domovine dao svoj mali doprinos, a to bih sigurno opet ponovio, unatoč trideset godina više na „leđima“:

Jeste li danas aktivni u nekoj braniteljskoj udruzi i kojoj? Idete li na obilježavanje obljetnica povijesne vojno-redarstvene operacije Otkos 10? Kakav Vam je danas ratni status? Po Vašem mišljenju, gospodine Bažulj, jesu li ljudi koji su bili na prvoj liniji bojišta, primjerice kao Vi s liječničkom ekipom i sanitetom, danas dovoljno poštovani u društvu u kojem živimo?

Naše web stranice koriste kolačiće kako bi Vama omogućili najbolje korisničko iskustvo. Prihvaćam sve kolačiće. [Postavke kolačića \(https://zene-domovinski-](https://zene-domovinski-rat.hr/uvjeti/poslovanje/kolacici-cookies)

[rat.hr/uvjeti/poslovanje/kolacici-cookies\)](https://zene-domovinski-rat.hr/uvjeti/poslovanje/kolacici-cookies)

Nisam aktivan u niti jednoj braniteljskoj udruzi, jer, nažalost, nemam status branitelja. Jako sam razočaran velikom nepravdom pojedinaca koji su nakon rata donosili kriterije, odnosno davali prijedloge o priznavanju braniteljskog statusa... Apsurdno je da neki od mojih kolega vozača saniteta, liječnika i medicinskih sestara, s kojima sam dijelio istu ratnu sudbinu, imaju priznat status hrvatskog branitelja iz Domovinskog rata, a ja s nekolicinom drugih kolega nisam ostvario to pravo! Zar smo mi to zaslužili, pitamo danas mjerodavne u resornom ministarstvu, zar Zakon o hrvatskim braniteljima nije jednak za sve koji su sudjelovali u obrani Domovine!? Ne želim ovdje iznositi svoja razmišljanja o razlozima ove nepravde, ali iako je prošlo već tridesetak godina od rata, ni ja, ni moji obespravljeni kolege i kolegice, ne bismo imali ništa protiv kada bi netko ispravio tu nanesenu nam nepravdu.

Poznato je da bi po međunarodnim ratnim konvencijama vozila saniteta morala biti zaštićena od neprijateljskih borbenih djelovanja, ali, kao što je poznato, naprotiv, sanitetska vozila su bila česta meta neprijatelja.

Kao potvrda ovoj činjenici je i događaj u kojemu je dr. Marijan Lukić na jednom od sanitetskih zadataka, u Dapčevici, išao po dojavi gardista da je na raskršću Gornje Rašenice i Peratovice u bunkeru ranjeni branitelj. Budući da ga duže vrijeme nije bilo van iz bunkera, moj kolega vozač Ivica Kovačić, izašao je iz vozila vidjeti što se događa...Kroz samo par minuta iznad njih se je pojavio neprijateljski avion i raketirao vozilo saniteta. Na sreću nitko nije bio ranjen i svi su preživjeli.

Kada smo trebali izaći na teren sa sanitetskim vozilom, ta spoznaja nije bila ugodna, ali smo bespogovorno išli na sve zadatke, pa i one za koje smo unaprijed znali „da je glava u torbi“.

Datum objave: 14. 11. 2024.

Prethodni

◀ INTERVJU - Mandica Berković ratna (https://zene-domovinski-rat.hr/intervjui/udruga/intervju-mandica-berkovic-ratna-sjecanja-iz-otocca) - Posebne stranice koriste kolačiće kako bi vam omogućili najbolje korisničko iskustvo. Privatna mrežna stranica Postavke kolačića (https://zene-domovinski-

[rat.hr/uvjeti/poslovanje/kolacici-cookies](https://zene-domovinski-rat.hr/uvjeti/poslovanje/kolacici-cookies))

Od OTKOSA-10 do OLUJE

Udruga žena u Domovinskom ratu Bjelovarsko-bilogorske županije

Adresa: **Ul. Tomaša G. Masaryka 8, 43000 Bjelovar**OIB: **31202783252**Žiro račun: **HR1524020061100688149**Kontakt: **+385 91 578 6118**E-mail: **info@zene-domovinski-rat.hr**

Kontaktirajte nas

Trenutci odmora, studeni 1991.

- > Domovinski rat (<https://zene-domovinski-rat.hr/domovinski-rat/>)

- > Knjige (<https://zene-domovinski-rat.hr/knjige/>)

- > Obljetnice (<https://zene-domovinski-rat.hr/obljetnice/>)

- > Domoljubni zapisi (<https://zene-domovinski-rat.hr/domoljubni-zapisi/>)

- > Aktualnosti (<https://zene-domovinski-rat.hr/novosti/>)

- > Intervjui (<https://zene-domovinski-rat.hr/intervjui/>)

- > Kolumne (<https://zene-domovinski-rat.hr/kolumne/>)

- > Vjera (<https://zene-domovinski-rat.hr/vjera/>)

- > Zdravlje (<https://zene-domovinski-rat.hr/zdravlje/>)

- > Kontaktirajte nas (<https://zene-domovinski-rat.hr/kontakt-informacije/>)

- > Pitanja (<https://zene-domovinski-rat.hr/cesta-pitanja/>)

- > O Udruzi (<https://zene-domovinski-rat.hr/udruga-braniteljica-bbz/>)

- > Partneri udruge (<https://zene-domovinski-rat.hr/partneri-udruge/>)

- > Impressum (<https://zene-domovinski-rat.hr/impressum/>)

Posljednje novosti

Ulaz u Mali Grdevac, 31.10.1991.

TRADICIONALNO OBLJEŽAVANJE ZAŠTITNIKA LOVACA I DIVLJIH ŽIVOTINJA - SV. HUBERTA U BJELOVARU

<https://zene-domovinski-rat.hr/images/uploads/238/stevo-bazulj-05.jpg>
<https://zene-domovinski-rat.hr/images/uploads/238/stevo-bazulj-04.jpg>
<https://zene-domovinski-rat.hr/images/uploads/238/stevo-bazulj-02.jpg>

07. 11. 2024.

I. vod Vukova, Kuš

122

33. OBLJETNICA VOJNO - REDARSTVENE OPERACIJE „OTKOS 10“ - OPĆINA VELIKA PISANICA

<https://zene-domovinski-rat.hr/novosti/udruga/33.-obljetnica-vojno-redarstvene-operacije-otkos-10-opcina-velika-pisanica>

04. 11. 2024.

Naše web stranice koriste kolačiće kako bi Vama omogućili najbolje korisničko iskustvo. Prihvaćam sve kolačiće Postavke kolačića (<https://zene-domovinski-rat.hr/uvjeti/poslovanje/kolacici-cookies>)

MEĐUNARODNI DAN SMANJENJA RIZIKA OD KATASTROFA - OBILJEŽEN I U BJELOVARU

(<https://zene-domovinski-rat.hr/novosti/udruga/međunarodni-dan-smanjenja-rizika-od-katastrofa-obiljezen-i-u-bjelovaru>)

14. 10. 2024.

2024 Udruga „Žene u Domovinskom ratu“ Bjelovarsko-bilogorske županije - Sva prava pridržana

PIXELIO (<https://pixelio.hr/>) | Izrada web stranica (<https://pixelio.hr/internet-usluge/cijena/izrada-web-stranica>) | Grafički dizajn (<https://pixelio.hr/internet-usluge/cijena/graficki-dizajn>) | Internet marketing (SEO) (<https://pixelio.hr/internet-usluge/cijena/internet-marketing>)